

Adamov

Kraj: Jihomoravský

Správní obvod: Blansko

Nadmořská výška: 258 m n. m.

Počet obyvatel: 4 391

Adresa URL: www.adamov.cz

Okres: Blansko

GPS souřadnice: 49.295608N, 16.663855E

První pís. zmínka: 1371 (653 let)

PSČ: 679 04

Okolí a příroda Adamov

Národní přírodní rezervace (NPR) Býčí skála je největší rezervací střední části Moravského krasu o rozloze 190,76 ha a zaujímá část Josefovského a Křtinského údolí. Jako NPR byla vyhlášena v roce 2003. V rezervaci je zachována řada různých lesních typů odpovídajících rozmanitosti životních podmínek. Mezi nejteplomilnější patří doubravy s dubem pyřitým a mahalebkou obecnou.

Nejchladnější lesní typy jsou jedlové bučiny a suťová společenstva s javorem klenem, jilmem horským a s mohutnými jedlemi v chladných dnech údolí. V bylinném podrostu lze spatřit podhorské až horské druhy jako kriticky ohrožený ploštičník evropský, chráněnou měsíčnici vytrvalou, bažanku vytrvalou aj. Pestrá jsou i společenství živočichů. Ve vývěru Jedovnického potoka jsou typickými obyvateli drobní plži praménka rakouská a kamenomyl říční. Velmi početné jsou stavy ropuchy obecné. V dutinách buku hnízdí holub douprňák, hnízdí zde i strakapoud prostřední. Krkavec velký si staví hnízda především ve skalních rozsedlinách a na skalních římsách. Hojnou sovou je puštitk obecný. Býčí skála má velký význam jako zimoviště netopýrů.

Přírodní rezervace Dřínová Nachází se mezi Adamovem a Babicemi nad Svitavou. Rezervace byla vyhlášena v roce 1973 na ploše 24,3 ha. Porosty mají původní dřevinnou skladbu. Dominantní je buk lesní, dub zimní, místy s lípou velkolistou. V bylinném podrostu je na jaře hojná konvalinka vonná, na plošině nad horní hranou rozkvétá v bohatých porostech česnek medvědí. Poměrně častá je i strdivka jednokvětá, ostřice chlupatá a kyčelnice cibulkatá. Z chráněných druhů se vyskytuje okrotice mečolístá a lilie zlatohlavá. Z bohaté keřové složky je to zejména dřin jarní. Z větších savců je možno narazit na skupinu muflonů, zvěř srnčí nebo i zvěř černou.

Přírodní rezervace U Nového hradu Byla vyhlášena v roce 1975 na ploše 53,74 ha a dostala jméno podle zříceniny Nového hradu, nyní rekonstruovaného, který se v lokalitě nachází. Cílem ochrany je uchování smíšených přirozených listnatých porostů s bohatým bylinným podrostem na brněnské vyvěřelině. Přebývá zde starý porost s hojným výskytem buku, habru, javorů klenů a mléče a také lípy. V jižní části převládají duby a habry.

Vývěry Jedovnického potoka Nacházejí se v blízkosti Býčí skály. Od r. 1992 je znám celý průběh podzemního toku Jedovnického potoka od Rudického propadání až k vývěrům (celá délka je kolem 13 km). Hlavní vývěr je pod jeskyní Barovou (Sobolovou), další dva byly odhaleny v kamenolomu.

Jeskyně Jáchymka (Evina) Je tunelovitou jeskyní, kterou v minulosti protékal Křtinský potok. Jeskyně je pojmenována po postevníkovi Joachymovi, který v ní údajně žil počátkem 19. století. Jeskyně sloužila za sídlo lovce medvědu a sobů. Za 30leté války byla úkrytem obyvatel před Švédy. V minulosti se zde těžily fosfátové hlíny. Při těžbě byla jeskyně podstatně prohloubena, odkryto spodní patro a učiněny

vzácné paleontologické nálezy (např. vzácná psovité šelma *Cuon europaeus*, která je uložena ve sbírkách Moravského muzea v Brně).

Jeskyně Býčí skála Leží na pátém kilometru mezi Adamovem a Křtinami. Je součástí rozsáhlého jeskynního systému, k němuž patří i jeskyně Rudického propadání. Býčí skála není volně přístupná veřejnosti, otevřeno je jen několik dnů v roce, např. na mezinárodní den muzeí. Dříve byla jeskyně známa do vzdálenosti 450 m, kde byla ukončena jezírkem Šenkova sifonu. Pomocí čerpadel byl v roce 1920 sifon vypumpován a byla objevena tzv. Nová býčí skála. Postupně byly objevovány další jeskyně. Celková délka chodeb jeskynní soustavy Býčí skála - Rudické propadání je 13 km. Býčí skála je známa svými archeologickými nálezy. Ve starší době kamenné zde sídlili lovci medvědů, později lovci mamutů a nakonec lovci sobů. Byla zde nalezena také slavná bronzová soška býčka. Největší objev - halštatský pohřeb - však pocházel ze starší doby železné. Archeolog Jindřich Wankel našel dvě žároviště. V menším se ukrývalo zuhelnatělé obilí, dvě železné sekery a střepy velkých nádob. V druhém zvířecí kosti, bronzový plech, železné části vozu a lidské ostatky. V okolí žárovišť leželo 40 ženských koster - některým chyběla hlava, jiným ruce nebo nohy. Uprostřed ohniště stál malý oltář, na něm ležela polovina lebky a dvě useknuté ženské ruce ozdobené šperky. V pozadí Předsině byla kovárna železa a bronzu. Celkově se zde našly tisíce předmětů z bronzu, železa, skla a jiných materiálů. Vše představovalo pohřeb náčelníka, kterého následovaly do hrobu ženy, čeled' a koně.

Jeskyně Výпустek Do září 2005 byla v majetku Armády ČR, a tedy běžně nepřístupná. Od r. 2007 by měla být zpřístupněna veřejnosti. Nachází se v Křtinském údolí nedaleko Křtin. Archeologické nálezy svědčí o osídlení z doby kolem 15 000 př. n. l., o halštatském osídlení i osídlení „lidí se slovanskou keramikou“. V letech 1920 - 1932, kdy se v jeskyni těžila fosfátová hlína, bylo zde nalezeno mnoho kostí zvířat svědčící o osídlení pravěkým jeskynním medvědem a lvem. Ve 20. století byla jeskyně výrazně poznamenána lidskou činností. Byla to intenzivní těžba fosfátových hlín, v roce 1944 vybudována podzemní dílna německého podniku Flugmotorenwerke Ostmark, který se specializoval na výrobu leteckých motorů a nakonec v 60. letech vybudováno armádní velitelské stanoviště.

Jeskyně Kostelík Nachází se v Křtinském údolí nedaleko od Býčí skály. Jeskyni tvoří tunel, který proráží vápencovou skálu v délce 31 metrů. Ze směru od Křtin vedou do jeskyně dva vchody, oddělené pilířem, třetí vchod se nachází se směru od Býčí skály. Všechny tři chodby, které jsou velmi vysoké (až 8m), se spojují v obrovské prostora podobné kapli s velmi vysokým stropem, v němž je umístěno okno, kterým sem shora vniká denní světlo.

